உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீவாகீசதேவாயநம:

ஆர்க்ஷவாதவித்வம்சநி.

இஃது,

புதுவைச் சிவசமாகச் சபையாரில்

ஒருவராகிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

சு. சிவநேசபிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

சென்னை

கலவிளக்க அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

யுவ௵—மாசி மீ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீவாகீசதேவாயநம:

மூர்க்கவாதவித்துவம்சநி.

காப்பு.

அஞ்சக்கரத்தொரு விஞ்சைக்களிற்றிணைக்
கஞ்சத்திருவடி நெஞ்சிற்பொருத்துவாம்.

சுத்தசைவ சம்பிரதாயங்களைத் தழுவிய பேசவல்ல புராணிகரென்று தெரியும் பொ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களோ மிகவும் அருமை அருமையாக இயற்றி அப்பர்சுவாமிகள் முத்திநெறி விளக்கமென்று பெயரிட்டுச் சென்ற மாசுழியில் (உகூ)யில் வெளியிட்ட சிறியபத்திரிகையொன்றில் நான்பெரியபுராணம் சொல்லிவருகிறேன், அதில் சேக்கிழார்சுவாமிகள் சொல்லாமல் விட்டுவிட்ட விதியொன்றுண்டு, அதுசிவபெருமான் சிங்கவுருக்கொண்டு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளை விழுங்கி ஐக்கியஞ்செய்துகொண்ட உண்மையே அதற்குச் சா

ட்சி அப்பர்சுவாமிகள்கூறிய தேவாரத்தில் "சிங்கமேபுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்,,—என்று காணப்படுகிறதேயென்றுகூறி, அப்பாடலையும்,சிங்கமுகஜைகளின் அறிகுறியையும் அப்பர்சுவாமிகள் முத்தியடைந்ததிருப்புகலூர் ஆலயத்துள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும்,அத்தலபுராணமும் அங்ஙனமே கூறுகிறதென்றும், அதனையாவருக்கும்விளங்கப்பேசவேணுமென்றும் வெளிப்பட்ட நுமதுமடமையைநோக்கி யாம் அதிகவியப்படைந்தனம்.

ஏ போலிப்புலவரோ! இச்சிங்கவிஷயத்தைச் சென்னையில் பிரஸ்தாபித்து நீர்பட்டபாட்டைமறந்து அங்கேசிரிப்புண்டதுபோதாமல இவ்விடத்துஞ் சிரிக்கவுடம்பட்டீர். இன்னு மெங்கெங்கே சிரிப்பாருண்டுபோக விருக்கின்றீரோ அறியேம். "நல்லமாட்டுக்கு ஓரடியும், நல்லமனிதனுக்கு ஓர்சொல்லும்,, எனபது உம்மிடத்துப் பொய்ததுப்போய்விட்டது. நீர் அதைமறுக்கஅவதரித்த அவதார புருஷரோனும், சென்னையிற்கூடிய பெருஞ்சபையில் சென்றுவிவகரிக்க வகையின்றிப் பதுங்கிக்கிடந்த நீர் மஹா வித்வ சிரோமணியைப்போல எண்டு விவகரிப்பேனென்று வெளிப்பட்டதுஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!!

நீர் சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பெரியபுராணத்தை அதிக சிரத்தையோடு பிரசிங்கிப்பவாபோல நடித்து அதனால் வயிறுவளர்த்துவருதலையுமமறந்து சைவிக புராணமாகிய அதனுண்மையை விசாரித்துணராமல் அதிற் கூறப்படாத சிங்கவிஷயத்தைக்கற்பித்துஊரொங்குந்திரிந்துகுமுறிவழிந்து நீர்கெட்டதுமன்றி யாவரையுங் கெடுக்கத்தலைப்பட்டது பாவம்! பாவம்!! பெரியபுராணஞ் செய்தருளி

ய சேக்கிழார்சுவாமிகள் சரித்திரமாகிய சேக்கிழார்புராண ஞ்செய்தருளினவர்கொற்றவன்குடிஉமாபதிசிவாசாரியார். அவரோ, தில்லைவாழந்தணருளொருவர். சபாநாயகர்விடுத்தருளிய "அடியார்க்கெளியன்"—என்னுந்திருமுகத்தைப்பெற்றுக்கொண்டுபெற்றான் சாம்பனுக்கு உடனே முத்திகொடுத்தருளினவர். அப்பெற்றான் சாம்பனுடைய மனைவியும், அரசன் முதலாயினோருங்காண அதன் உண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் சந்தேகத்தை யொழித்தற் பொருட்டுமுள்ளிச்செடிக்கும் முத்திகொடுத்தருளினவர். இந்தமூர்த்திகள் செய்தருளியபுராணசாரத்தாலுங் காணப்படாதசிங்கத்தைநீர் கண்டுபிடித்தது அருமை! அருமை!!

இதுநிற்க, சேக்கிழார்சுவாமிகள் செய்தருளிய பெரியபுராணமோவெனின், "உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்" என்று சபாநாயகர் அடியெடுத்துக்கொடுக்கப் பாடியருளியது. அன்றியும், புராணமுடிந்தபின்பு சோழமகாராஜனுக்கு "நாம் அடியெடுத்துக்கொடுக்கச் சேக்கிழான் நம்முடையதொண்டர்களது அடிமைத்திறத்தை விரித்துப்புராணம்பாடிமுடித்தான். நீ அதைக்கேள்" என்றுசிவபெருமான் அருள்செய்தபாக்கியத்தைப் பெற்றுடையது. இன்னும், பதினொருதிருமுறைகளோடேகூட்டிப் பன்னிரண்டாந் திருமுறையென வகுக்கப்பட்டது. தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்பவற்றோடுபெரியபுராணமுஞ்சேர்ந்தே அருட்பாக்களென்றாகிச் சைவத்துக்கும், சிவபூசைக்கும், சிவாலய நித்திய நைமித்திகங்களுக்கும், சிவதரிசனத்துக்கும், அடியவர்பூசைக்கும், நியம மந்திரங்களாயின. இத்துணைச் சிறப்பினதாகிய பெரியபுராணத்தில்சொல்லாமல் விட்டுவிட்டவிதுபோன்றுள

தென்றுநீர்புலம்பவந்தது சாத்திரவிதியா? சம்பிரதாயவிதியா? அல்லது உமது தலைவிதியா? ஐயோபாவம்! சாத்திரவிதியெனபீராயின், சர்வஞ்ஞராகிய சிவபெருமானுடைய திருவாக்காகிய சிவரகசியமும், அவரருளால் வழிபட்ட இருடிகளாகிய உபமன்யுமகாமுனிவர், அகத்தியமகாமுனிவர்களுடைய திருவாக்குகளாகிய உபமன்யுபக்தவிலாசம், அகஸ்தியபக்தவிலாசங்களும், திருத்தொண்டர் புராணசாரமும், திருநாரையூர்ப பொல்லாப்பிள்ளையார் வேதமுதலிய கலைகளெல்லாவற்றையும் திருவுளமிரங்கி ஓதுவிக்க ஓதியநம்பியாண்டார் நம்பித்திருவாக்காகியதிருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் ஒருங்கேயோதாது, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சிவபெருமானுடைய திருவடியையடைந்தாரென்று சேக்கிழார்சுவாமிகள் கூறியவாறே கூறுமாற்றால் சாத்திரவிதியென்பது கூடாது. சம்பிரதாயவிதியெனபீராயின், திருவாவடுதுறைமுதலிய ஆதீனங்களில் வழங்கிவருதல்வேண்டும். அங்ஙனம் வழங்காமையின், சம்பிரதாயவிதியென்பதுகூடாது. ஆகவே, உமது தலைவிதியென்பதே சித்தாந்தம். ஆயின், "நஞ்சுண்டு சாவார்மூவர்ச்சிங்கமே,,—என்னும் பிரமாணமுண்டேயெனபீராயின், அதனுண்மைப்பொருள் அஞ்ஞானநிபிரபாவகரத்தில் விளக்கிக்காட்டிய நியாயப்படி. மேலோரையடுத்துணராதவழி நீர் மீண்டும் மீண்டும் அதனை எடுத்தாளவது நுமமடமையாகவே முடிந்தது. அதற்கு நீர்கூறவந்த சிங்கப்பொருளைக் கொள்வாமெனின், பாடநாசத்திருப்பதிகத்தில் "புரம்பயத்தெம்முத்தினைப்புகலூரிலங்குபொன்னினை, உரங்கைதையோங்கு சிராப்பள்ளி யுலகவிளக்கு ஞாயிறை, கரங்குமருவிக்கழுக்குன்றிற் காணபார் காணுங்கண்ணுளே, அரங்குழுதிகைவீரட்டத் தரிமானேற்றையடைந்தேனே,, —என்னும். "எழிலாரிராஜசிங்கத்தை யிராமேச்சரத்தெயமெழிலேற

றை, ஏழுலாசோதை வளர்பாரிற் குற்றாலத்தெங்கூத்தனை நிழலார்சோலைநெடுங்களத்துமேலாயநித்தன்றன்னை, அழலார் வண்ணத்தம்மானை யன்பிலணைத்துவைத்தேனே,, — என்றும் வருமவற்றுள்ளுஞ் சிங்கத்தைக்கண்டு தானகூறினார்போலும். முத்தேயென்றும், பொன்னேயென்றும், ஞாயிறேயென்றும் இராஜசிங்கமேயென்றும், எழிலேறேயென்றும், அன்பினவயப்பட்டுக்கூறும் மெய்யடியார் திறனறியாது முத்தாகவும், பொன்னாகவும், ஞாயிறாகவுமேகண்டு கூறினதாகத் தடித்தடியாயப் பொருள்கூறுவது பரமதடியாகூற்றாகலின் உமது அபசித்தாந்தம் பாழ்ந்தொழிந்ததெனக. இன்னும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாலங்காட்டுப் பதிகத்தில், "முத்தா முத்திதரவல்ல முகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா, சித்தாசித்தித்திறங்காட்டுஞ் சிவனேதேவாசிங்கமே, பத்தாபத்தர்பலர்போற்றும் பரமாபழையனூர்மேய, அத்தாவாலங்காடாவுன் னடியார்க்கடியேனாவேனோ,,—என்றுவரும் வாக்கியத்தாலும் நமதுகருத்துமறுக்கப்பட்டதெனக. நீர்தலத்திலுள்ளதாகக்காட்டிய பிம்பசாட்சியோவெனின், நும்மையொத்த விவேகபுஞ்சங்களுக்கே அது ஒப்பாமன்றி உத்தமவிவேகிகள் மறந்துங்கொள்ளாரெனக. எங்ஙனமெனின், ஸ்ரீகாஞ்சியில் மூலட்டானரிடத்து,தேவியின் முலைத்தழும்பும், வளைத்தழும்புங் காணுமாபோல திருப்புகலூர் மூலட்டானரிடத்துங் காட்டல்வேண்டும். அங்ஙனங் காட்டாது யாரோவொருமூதேவிமகனை சுற்றுப்பிராகாரத்தில் செய்யப்பட்டதாகக்கூறும் பிம்பமொன்றை அப்பர்சுவாமிகளை விழுங்கிய கோலமென்று நீர்காட்டலந்தது கேவலம் மௌட்டியாந்தகாரமாயிற்றெனக.

இதுநிற்க, அத்தலபுராணமும் அங்ஙனமே கூறுகிறதென்றும், அதனை யாவருக்கும் விளங்கப்பேசவேனென்றுஞ் சா

திக்கத்தலைப்பட்ட நுமது அறிவின்மாட்சியைச் சற்று விசாரி
ப்போம். இதனுள், யாவருக்கும் விளங்கப்பேசுவேனென்றது
சென்னையில் சபைகூடியகாலத்து, வீடுவீடாய் நுழைந்து ச
பைசேராதவண்ணஞ் செய்வதற்கு முயலும்படிச் சிலபிரபுக்க
ளிடம் பேசிப்பேசி யழுதீரென்பதனால் நீரதில் வல்லவரென்ப
து எமக்கு முடன்பாடேயாயிற்று. ஈதொழியவே, தலபுராண
ங்கூறுந்தகைமையைச் சற்றே பரியாலோசிப்போம். நீர் காட்ட
வந்த தலபுராணம் க்ஷேத்திர மாகாத்மியமன்றி அடியார் மாகாத்மி
யமன்று. அடியார் மாகாத்மியங்களாகிய பெரியபுராணம், திரு
த்தொண்டர் புராணசாரம், நம்பியாண்டார் நம்பிதிருவந்
தாதி, சிவரஹஸ்யம், அகஸ்திய பக்தவிலாசம், உபமன்யு
பக்தவிலாச முதலிய விசேஷப்பிரமாணங்கள் அப்பர்சுவாமி
கள் முத்திவிஷயத்தில் ஒன்றிலொன்று முரணாது சரிவரக்
கூறவும், சாமான்யமாகிய தலபுராணத்தில் முரணியதாகக்
கற்பித்துக் கூறுவது பிரமாணமாகுமா? நீர் சென்னையில் வெ
ளியிட்ட வழுவாசகப்பீற்றலில், இல்லாத தப்புப்பாட்டுக்களைப் பி
ரத்யட்சமாயக் கண்டதுபோல அச்சாயமுட்டப்பட்டக் காட்டி யா
ரோவொரு தம்பிரான் கண்டதென்று கற்பித்துள்ளீர்; தம்மன்
றிப்பக்தவிலாசாதி கிரந்தங்களில் கண்டுணராத அலோசாரத
தமிழுவாமென்றுமொன்றுகாட்டி, அதற்குநீலகண்டசாஸ்திரியொ
ருவரை ஆதரவாயத்தேடியழுது பாழ்த்தீரென்பது யாவருமறி
வார்களே! சென்னையில் காட்டிய கற்பிதபாகங்களே அங்குதானே
நாசமடைந்தனவாகவும், நீரிப்புதுவையில்காட்டுவதாகப் புது
மைகாட்டுந் தலபுராணமும், அதிலுள்ளதாகக் கூறுஞ் சிங்கச
சேட்டையும் உமக்கு யாவர் கற்பித்துக் கொடுத்தனரோ அறி
யேம். "బహూనాం నాల్పస్య బాధనమితి" — "பஹூநாமல்பஸ்ய
பாதநமிதி" என்னும் நியாயசாத்திரத்தால் அநேகயாயுதகரிக்கும

பிரமாணங்களுக்குமுன் ஏகதேசபிரமாணம் பாதிக்கப்படும் என்று பெறப்பட்டதனால் கற்பனைவயத்ததாகிய தலபுராணத் தாற்போந்த ஏகதேசபிரமாணம் அநேகமாகிய சிவரஹஸ்யம், பெரியபுராண முதலியவற்றோடு முரணி அபபிரமாண்யத்வ மாய்க்கண்டிக்கப்பட்டொழியும.

இவ்வுண்மையைச் சென்னையில்ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரர்ச ந்நிதியையடுத்த கல்விமடத்திற்கூடியபெருஞ்சபையில்பிரமஹ ஸ்ரீமஹாலிங்கசாஸ்திரிகள், ஸ்ரீநமசிவாயதேசிகர், மா-ா-ஸ்ரீ புரசை அஷ்டாவதானம சபாபதிமுதலியார், சோடசாவதானம் சுப்பராயசெட்டியார், திருச்சிற்றம்பலப் பிள்ளையவர்கள், தணி காசலமுதலியார், தியாகேசமுதலியார் முதலாகிய வித்வப் பிர புக்களுக்கு முன்னிலையில் ம-ா-ா- ஸ்ரீ சூ. சபாபதிமுதலி யார், சூ. சோமசுந்தரநாயகர் ஆகிய இருவர்களும விவகரி த்தகாலையில் பெரியபுராணம், சிவரஹஸ்யமுதலிய பலிஷ்டப் பிரமாணங்களுக்கு முன்னர் தலபுராணத்தில் விரோதித்த அ மிசங்கள் அபபிரமாணமென்று தீர்மானிக்கப்பட்ட தனறியும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ-பு. அ. சபாபதிமுதலியாரவர்கள் தாம பாடங்கே ட்டகாலத்து, தம்மாசாரியர்களாகிய ம-ா-ா- ஸ்ரீ வித்வான் காஞ்சீபுரம சபாபதிமுதலியார், கலீஜ் - தாண்டவராயமுதலி யார் முதலாகிய பெரியோரிடத்தும் இந்தச சிங்கப்பிரஸ்தாபங் கேட்டதில்லையென்றும, சாமான்யர்க ளிப்படிச் சொல்லித்திரி வதுண டென்றுஞ் சொல்லிமுடித்தனரே! இன்னும, ஸ்ரீகை லாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனம ஸ்ரீ சற்குருஸ்வா மிகளுக்கு மஹாவித்வான், ஸ்ரீமீநாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்க ள எழுதிவிடுத்த விண்ணப்பப்பத்திரமும, ஷை சந்நிதானத்தி னின்றும் சென்னையில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ காயாறு ஞானசுந்தரஐய

ரவர்களுக்கு வரவிடுத்த ஸ்ரீ முகபத்திரமும் வருமாறு சிந்தித்துய்வீராக.

சிவமயம்.

விண்ணப்பப்பத்திரம்.

"ஒப்புயர்வில்லவன்சிவன்மூன்றுமுடைமையாலிரண்டு மொன்றுமேற்றூர், தப்பறத்தாழ்ந்தவனென்றோர்ந்தனந் திருவாவடுதுறைநற்றலத்துள்ளார்தம், வைப்பனைய சுப்பிரமணிய குரவன்றிருப்பெயரால் வகுத்துள்ளான், அப்படியும் இலக்கலினம் மற்றவனீறுமிலனென்றேயியம்புவோமே.

அடியேன் தெண்டனிட்ட விண்ணப்பம்.

அம்பரப்புராணம் (சா) பாடலரங்கேற்றவேண்டியதிருக்கின்றது தினந்தினம் (சய) (௩ய) பொழுதுபோக்கச் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறேன். சரீரஸ்திதி பொதுவணக்கொன்றகொம்புபோலிருக்கின்றது. இதற்காக இவ்விடம் பிள்ளையவர்கள் ஒரு பரதேசியைக்கொண்டு ஓட்டம் முடித்துவருகிறார்கள் அது. (உ) (௩) வேளைதான் சாப்பிடுவதாயிருக்கும். மகாசந்நிதானத்தின் கிருபையால் அநுகூலப்படுமென்று நினைக்கிறேன். அப்பர்சுவாமிகள் பெரியபுராணத்திற் சொல்லியிருக்கின்ற "நீணமுதலாமுலகேழ்ந்த மன்றுதிருநாடகத்தாடு, புணையணியாவுனடிக்கே போதுகின்றேனெனப்புகன்று நண்ணரிய சிவானந்தஞானவடிவேயாகி, யண்ணலார் சேவடிக்கீழாண்டவரசமர்ந்திருந்தார்" — பாட்டப்படியேயடைந்தது சத்தியமே. அதற்குமேலாகச் சொல்லவேண்டியதெல்லாம் அவ்வளவு நம்பிக்கையல்ல. ஸ்தலத்திற் சங்காரவாது எடுத்துவழங்கினதாகச்

சொல்வதுண்டு. அப்படி யநுட்டானமில்லை. இப்போதுநடத்தி வருகிறது சிவலிங்கத்திற் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். அன்றியு ம அப்பரும் லிங்கத்தயிக்கமானென்று முததுத்தாண்டவரு ம் பாடியிருக்கிறா. புராணம அடியேன்வரும்போதுகொண் டுவருகிறேன். புராணம பிள்ளையவாளவரவழைத்துத் தருகி றதாகச சொல்லியிருக்கிறார்கள. அதுதப்பி வேளாகுறிச்சி பண்டாரத்தைக்கொண்டு வரவழைக்கிறதாயிருந்தால்புராண ம ணடோவில்லையோவென்றும, சந்தேகமுடையவராக விரு க்கிறார். ஒரு ஆள்வசத்தில் சந்நிதானநிவேதனத்திறகாக அக ப் பட்ட முநதிரிபபழம அநுப்பியிருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

யுவஸு } அடியேன்
சித்திரைமீ ௫௧௨ } மீனாட்சிசுந்தரம்.

பழங்கொண்டுவரும் மனுஷன்சைவன்.

——*——

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ முகபத்திரம்.

சுவாமி அம்பலவாணசுவாமி திருவுளத்தினாலே இக பரசௌபாக்கியவதானனிய மூாததன்னிய சதுஷ் டயசாதாரண நிகருவிஜயபிரபு குலதிலகமங்களகு ணகணாலங்கிருத வாசாலகபரிபாக சிரோரத்ந ம காபுருஷ செல்வசிரஞ்சீவி ஞானசர்தனாய ரவாக

மணிசோதனை, ஸ்திரீசோதனை செய்ததுபோலவே சிங்கசோதனையுஞ் செய்திருப்பாரெனின், அவற்றை விதந்துரைத்தது போலவே யிதனையுஞ் சேக்கிழார்சுவாமிகள் சொல்லியிருத்தல் வேண்டும். இஃது நடவாமையால் தமது செயவத்திருவாக்கில இவ்வசங்கதம் பெறப்பட்டதில்லை. நீர்காட்டிய சிங்கசோதனையை அங்கீகரிப்பினும் அதுமணியைப்போலும், ஸ்திரீயைப்போலுந் தனிச்சிங்கமாதல் வேண்டுமென்றிப் பெருமானிடத்துச் சிங்கமுகத்தால் சோதிக்கப்பட்டாரென்பதுகூடாது. பெருமானிடத்துச் சிங்கமுகங் காண்பாரெனின், அது பெருமானது திருவிளையாட்டாக வழிபட்டு மகிழ்வரேயன்றி யொருக்காலும் அஞ்சார்! அஞ்சார்!! எமதுபத்திரிகையில் "சிங்கவுருக்கொண்டுசோதிக்க,, என்று கூறினதால், முழுச்சிங்கமே யீண்டு கூறவந்ததென்பீராயின், பின்னர் இதற்குமுரணாகச் சிங்கமுக ஜூசகிய ஐதீகப்படமென்று கூறியதென்னை? இவ்விரண்டில எது உண்மை? இதனைவிவகரிக்கில்ஒன்றும் உண்மையாகாவாம். எப்படியெனில், சிங்கவுருக்கொண்டதுஎன்பதைத் தாபிக்கில சிங்கமுகங்கொண்டது இல்லையாம். சிங்கமுகங்கொண்டது என்பதத்தைத் தாபிக்கில் சிங்கவுருக்கொண்டது இல்லையாம். இப்படி ஒன்றோடொன்று மாறுகொண்டழியும் வண்ணம் மதிமயங்கிக்கூறிச் சிவபெருமான் சிங்ககோலங் கொண்டது பொய்யென்பதை நீரேவிளக்கினீர். இப்பத்திரிகையின்மாத்திரமா? சென்னையில்நீர்செய்த அவலட்சணப்பிரசங்கத்தாலும், நீர்வெளியிட்ட விபரீத பத்திரிகையாலும் சிங்கமுகமாத்திரங் கொண்டுவந்ததாக வாதஞ்செய்து, இதுபோலவே சிங்கமுக சிவலிங்கப்படமொன்றெழுதிக் காட்டியதைமறைத்து, இப்புதுவையில்வந்து நாம் பத்துகாததூரத்துக்கு அப்புறமிருக்கும் சென்னையில்கூறியது இவ்விடத்தில் யாவருக்குத்தெரியப் போகிறதென்றெண்ணி, சிவபெருமான் முற்றும்சிங்கவுருவ

மே கொண்டாரென்று பிரசங்கித்தும், முற்றுஞ் சிங்கவுருவப டமொன்றெழுதிக்காட்டியுந் தாவாதஞ்செய்யத்தொடங்கியது உமது மனைடையெழுதத்தாய்முடிந்தது ஐயையோ! உம்முடைய புரட்டுமொழிகளையோசிக்குமிடத்துச் சைவசம்பிரதாயங்களைக்கெடுக்கவந்த புறச்சமயக் களவரென்றே வெளிப்படுகின்றீர். ஐயா கவிராயரே! நீர் உமது பத்திரிகையில், புதுவையில் தாபிக்கவந்த சிங்கவுருவத்தை மறந்து சென்னைஞாபகத்தால் சிங்கமுகமென றுமதிமயங்கிக்கூறிய விசித்திரம், நினைக்குந்தோறும நகையையுண்டாக்கி, உம்மை அசத்தவாக்கியரென்றும், அசம்பிரதாயரென்றும் வெளிப்படுத்திச் சிங்கமென்று பிரஸ்தாபிக்குந்தோறும சீ! சீ!! என்று வெறுக்கவுஞ்செய்கின்றது. இந்த ஹேதுக்களால், தலபுராணம் தலபுராணம் என்று நீர் தலையடித்துக்கொண்டழுவதை யின்றோடே தொலைத்துச் சுகித்திருப்பீராக.

இனியுமது பத்திரிகையிற்போந்த வழுவாசகங்களைச் சற்றுவிசாரிப்போம்.

௨

சிவமயம்.

அப்பர்சுவாமிகள்

முத்திநெறிவிளக்கம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ அ . நட். த.

சிவபெருமான் திருவருளை ... சேக்கிழார்சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பெரியபுராணம் ... தத்திசுரா கோயிலுக்குநோ- சட்டநாதசுவாமிகள் ... டாலயத்

துள் அடியன் சொல்லிவருவதில் - திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்புகலூர் ஆலயத்துள் திருப்பணி செய்தருளக்கண்டகடவுள் மணிசோதனை ஸ்ரீசோதனைசெய்தபிறகு சிங்கவுருக்கொண்டு சோதிக்க அதுகண்டு, சிங்கமேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேனென்றோதிய- அப்பனை யெடுத்துவிழுங்கி வெளியிட்டு மறைய தேவாரப்பாடலெட்டுங் கேட்டு ஐக்கியஞ்செய்து கொண்ட வுண்மைவிளங்க அறிஞா அன்றே சிலைவடிவாறசெய்த நாட்டொட்டு இன்றும அதனைபபூசித்துவருவதும அதனை அடுத்த மேற்சிலையிடத்தில் சிங்கமே எனனுமஅப்பதிகப்பாடலொன்றை அன்றே தீட்டிவைத்திருக்குங் காட்சித் தலஐதிகப் பிரமாணமுமு காணபதனறி- அத்தலபுராணம் இருந்துழியுங் கண்டறிக.

இவ்விதியொன்றை- பெரியபுராணம் - உபமன்னியம்-அகத்தியம- சிவரஹஸ்யம- இதனுள் சொல்லாது விட்டது இறந்தது விலக்கலென்னும்உத்தி யெனக்கண்டறிந்து மேறகுறித்த மடாலயத்துள் சிங்கமுக ஐக்கிய ஐதிகப்படத்தை சபைநடுவே எழுந்தருளச்செய்து யாவருக்கும் விளங்கப்பேசும சற்சைவப பிரசங்கத்திறகு இதனடியிற் குறித்தநாளிரவில-௮-மணிக்குத் தாங்களவந்திருந்து சிரவணஞ்செயது பேரானந்தம அடையுமபடி கோருகினறனன்.

இங்ஙனம்,

யுவஹு மார்கழிமீ ௨௧ உ

சற்சைவ சாம்பிரதாயங்களைத் தழுவிபபேசவல்லபுராணிகர்

பொ. சுந்தரப்பிள்ளை.

என்னும் இச்சிறியபத்திரிகையை நெடும்பொழுது யோசித்துயோசித்து அருமையாக முடித்தீர். இஃது, வழுக்களையெல்லாஞ்சேர்த்துத் திரட்டிய ஆபாச பத்திரிகையென்பதைச் சைவசம்பிரதாயங்களைத் தழுவிப்பேசவல்லேமென்றிறுமாந்திருக்கு நீர் நாணித்தலைகவிழுமாறு விளக்கிக்காட்டுவோம்.

உமது பத்திரிகைக்கு அப்பர்சுவாமிகள் முத்திநெறி விளக்கமென்று பெயரிட்டீர். நீர் அறிவிக்கவந்த விஷயம் முத்தியாகவும், முத்திநெறியென்றது என்னை? முத்திநெறியென்பது முத்தியடைதற் கேதுவாகிய சரியைகிரியை யோக ஞானமென்னும் மார்க்கமாமே! அற்றன்று. நெறியென்பது, முறைமை ஆகலான் முத்தி அடைந்த முறைமையெனப்பொருள் கொள்கவெனின், அதுவுஞ் சமயமுறைமை, சாதிமுறைமை, நீதிமுறைமை என்பனபோல் சைவசமயத்தில் முத்தியடைந்தோர் யாவருக்கும் ஒத்த முறைமையாயிருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனமின்றி நீர் கூறியது நூதனமுத்தி ஆகலானும், சிவபெருமான் திருவடியடைதலே உள்ள முறைமையாகலானும் பொருந்தாதென்க. ஆனால், நெறியென்பதற்கு விதமென்றும் பொருளிருத்தலின் முத்தியடைந்தவிதமென்று கொள்ளாமோவெனின், அங்ஙனமாயின், முத்தியை அடைந்தோர் யாவரும்வேறுவேறு விதமாக அடைந்திருக்கில் இது அப்பர்சுவாமிகள்முத்தியடைந்த விதமென்று கொள்ளலாம். திருவடியடைதலொன்றையே முத்தியெனக்கூறுஞ் சிவாகமத்துக்கிது மாறுபடுதலினிதுவும் பொருந்தாது. மற்றெவ்வாறு கூறல்வேண்டுமெனின், பொதுவகையால் முத்திவிளக்கமென்றே கூறல் வேண்டும். அப்படிக்கூறினால்யாங்கள் சொல்லவந்த சிறப்புவகை விளங்காதேயெனின், நூதன முத்திவிளக்கமென்று கூறும். இவ்வளவுகூட எழுதத்தெரியாத நீர் ஏனிதில் தலையிட்டுக்

கொண்டீர்? இவ்வூர்க்கல்விச்சாலையில்பயிலும்ஒருசிறுவனுக்கு தெரிவிப்பீராயின், அவன் ஒருகுற்றமுமின்றி நொடிப்பொழுதிலமுடித்துக்கொடுப்பானே! அப்படியுஞ்செய்யாமற்போனீர். ஐயோபாவம்!

அல்லதூஉம், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருப்புகலூர்ஆலயத்துள் திருப்பணி செய்தருளக்கண்ட கடவுளென்னுந் தொடருள், திருப்பணிசெய்தருளக்கண்டகடவுளென்றதென்னை? ஆண்டவர் அடிமைகளுக்குச்செய்யுநன்மைகளை ஆண்டவர்செய்தருளினரென்று கூறுதலுண்மை. ஆண்டவருக்கு அடிமைகள் செய்யும்பணிகளைச் செய்தருளினரென்று அருட்பிரயோகத்தால் கூறவந்தது எங்குள்ள சம்பிரதாயம்? ஐயோ அவலட்சணமே! இதுகவிதாமமெனக.

ஏகண்டது பேசு என்னும் புலவரே! உமது புரட்டுகளை எவ்வளவென்றுதான் அளவிடுவதோ? திருப்புகலூ ராலயத்தின் ஆவரணவிங்கத்திற சிவபெருமான சிங்கமுகங்கொண்டு அப்பனை விழுங்கினரென்று சொன்னையிற்கூறினீர் அதனையொளித்து, இவவூரில்விழுங்கியவுண்மை விளங்க அறிஞர்அன்றே சிலையாற்செய்த சிங்கமொன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று புலம்பியதென்னை? இன்னும், சிங்கமுகபிம்பம ஷ ஆலயத்தினோபுறத்தில் பூசையின்றிக்கிடக்கிறதென்று சொன்னையிற காட்டியதைமாற்றி இவ்விடத்தில் பூசைநடந்து வருகிறதென்று பொய்சசான்று கூறவந்ததென்னை? இவற்றால் நீர் சாதிக்கப்புகுந்த சித்தாந்தத்தின் ஆதிக்கமவெளிப்பட்டது. எனவே, அஞ்ஞானதிமிரத்தெழுந்த நூமதாயாசகிலைபெறறவாறு சிராஷ்யமாம்.

ஏகேட்டதுபேசுஎன்னும் புலவரே! உமதுமந்தவாசகத்தில், தீட்டிவைத்திருக்கும் காட்சித்தல ஐதிகபிரமாணமும் எனநீரே! தீட்டிவைத்திருப்பதைக காட்சிபபிரமாணமாகக்கூறவந்த நீர அதற்கு யாருகத்தல ஐதிகமென்று அதனோடு சேர்த்துககூறியதென்னே? ஐதிகமாவது, இவ்வாலிற்பேயுண்டென றியாவருஞ்சொல்லுகை. புறபபுறசமயிகளாகியமாயாவாதிகள கூறும அஷ்டவிதபபிரமாணங்களிலொன்றாகிய ஐதிகமஉரையிலடங்கி,—காட்சி, அநுமானமஆகமம எனனுமபிரமாணத்திரயமேசைவநூலாரகொணடுவழஙகுவதையறியாது, நீரதனைப் பொருளமைதியினறிக குழறவநதது குறியின்றிக்குருடன் கோலெறிநததுபோலும. இதனுணமையச் சிவாகரயோகிகள செய்தருளியசித்தியாாசுபட்சத்துரையானேதெளிந்துய்வீராக.

ஏசிஙகபபிரசஙகியாரே! இத்தோடேதொலையாமல சிங்கமுகஐக்கிய ஐதிகபபடமெனநீரே! சிஙகமுக ஐக்கியத்தைச் சித்திரபிம்பங்கொணடு காடசியாகக காட்டவந்தநீர் காட்சிப்படம் என்றது ஐதிகப்படமன்று என்மீண்மெதனைககூறித் தொலைத்தீர்? இனியிவ்வைதிகப் பித்தை உம்மைப்பிடித்தாட்டுஞ் சிங்கபபித்தோடே சேர்த்துத் தொலைபபீராக.

இனிஉமதுவெழுவாசகத்திற்போந்த இலக்கணப்புலமையைச் சற்றேவிசாரிப்போம்.

ஐயா[redacted] மேலெழுதியஉமது பத்திரிகையின் முக[redacted]பெருமா என்றுதொடங்கிக் கண்ட[redacted]மையை நோககின், இடை[redacted]தில், என்னும் தொழிலிடமாய்[redacted] எனதக்கொண்டுமுடிந்

தந்தோவறியேம். என்னை, 'எல்லையின்னும துவும்பெயர்கொளும
ல்லவினைகொளு நான்கேழிருமையும், புல்லும்பெருமபாலுமெ
ன்மனார்புலவர்,, என்னும நன்னூறபெயரியறசூத்திரததாலவி
ளங்கவெனனும வினையெசசததைதகசொணடுமுடிந்ததாகவும்,
இவ்விளஙகவென்னுமவினையெசசம, காணபதுஎனனுமவினை
யின பெயரைக்கொணடுமுடிநததாகவுஙகொளளாயோவெனி
ன, இககாணபதெனனும வினையினபெயா சிலவடிவாற செ
யததைதப பூசிததுவருஙகாடசியும, சிஙகமேயெனனும் பதிகத
தைத் தீட்டிவைததிருககுஙகாடசியுமஎனனு மிவறறைககாட
டியதனறி, 'சொலலிவருவதிலவிளஙக, எனபதன கணணமை
நத சுரோததிரா நுபவததை விளககினதிலலை. ஆகலின, விள
ஙக வெனனும் வினையெசசததின பினனா,கேடடு என்று சு
ரோத்திரப பிரயோசனத்தைக காட்டலவேணடும் என்னை,
காணபது என்பது அறிவாறகாணடலையுணாததலின் அவனு
மொககுயெனககுரங்குபபிடியாற சாதிபபின, பூசித்து வரு
வதும, ஐதிகபபிரமாணமும, எனபனபோல "விளஙக,, என்
பதன்கணணுமோ ரெண்ணுமமைகொடுத்தல வேண்டும. அ
ஙஙனங கொடுத்துழியுமபின வருஙகாடசிப பிரமாணத்துக
கொவவாமைதெளிக.

இன்னும் "மறறையதேவாரப பாடலெட்டுங்கேடடு,,எ
ன்னும் வினையெசசத்தொடர்மொழியுள பிறிதுப பொருட்ட
தாகிய மறறையவென்னு மிடைச்சொல்லை யினைத்தென்றறி
பொருளாகிய தேவாரபபாடலெடடுஎன்பதனொடுசாத்தி யித
னிறுதிககண முறறும்மைகொடுத்துமுடித்தமைசவிசகரத்த
ககபபட்ட கடிமலர்த்தொங்கலைககழிககும. "இருநோக்கிவளு
ணகணணுளளதொருநோககு- நோய்நோக்கொனறநோய்மருந்
து,, என்னுந்திருவாககுககிசைய ஒரினமாகியபலவற்றுள் சில

வற்றைவேறுபிரித்து முன்னரொருவாற்றாற்கூறிப்பின்னரொருவாற்றாலொழிந்தமையுங் கூறுமவசரத்தனன்றோ மற்றையவென்னு மிடைச்சொற்பிரயோசன மிடம்பெறும்? அங்ஙனங்கூறாதுவிடுத்தமையானும், தேவாரப்பாடல் எட்டுமென்பதனைக்கண்முற்றுமமைகொண்டது முடித்தமையானும், “வினைமாற்றசைநிலை பிறிதெனுமாற்றே”, என்னுநன்னூலிடைச்சொலியற்சூத்திரத்தால்மற்று என்னு மிடைச்சொற்பொருண் மூன்றனுள் வினைமாற்றும், பிறிது மொழிய வதன்கண்ணுள்ளதேனையசைச்சொற்பொருளொன்றேயாய், அப்பர்சுவாமிக ளருளிச்செய்த அப்பதிகத் தேவாரப்பாடல் எட்டோபத்தோவெனுமாசங்கைக்கிடம்பெற்று நும தறியாமை வெளிப்பட்டவாறும். இவ்வசைநிலைப்பொருளுங் கருதியருபத்து வழங்காமைதெளியாதுகூறிய நும்மடமையிருந்தவாறு கொடிது! கொடிது!! எனின், “சிங்கயேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்”, எனக்கூறியவாற்றால்வேறு பிரித்தமை யொக்குமெனின், அது ஓர்பாடலின் முதற்குறிப்பல்லாமையானும், இரண்டாவது பாடலிலுள்ளதாகலானும், அப்பதிகத்தின் முதற்பாடலும், இரண்டாவது பாடலின்முதன் மூன்றடியும், நான்காமடியின் பிற்பாதியுங்கழித்து ஏனைச்சிங்கமே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேனென்பதனுடன்மற்றை யெட்டுப்பாடலையுஞ்சேர்த்து ஓர்பதிகமெனப் பெயரிட்டவெவ்விலக்கணத்திற் கண்டவிதியோவறியேம். ஐயோ என்செய்வீர்பாவம்! “மற்றையதென்பது சுட்டியதற்கினம்”, என்றும், “இனத்தெனறறிபொரு ளுலகினிலாப்பொருள் - வினைப்படுத்துரைப்பி னும்மைவேண்டும்”, என்றுமிவழங்குமிலக்கண விதிகளைக்கற்று வல்லுநர்பாலாய்ந்தறிவீராக.

அல்லதூஉம், “அறிஞரன்றே—காண்பதன்றி”, என்னும் வாக்கியத்துள் அன்றேயென்னுஞ்சொல் என்னபொருளைத்தக்

தது? அன்றி, என்ன சொல்லைக்கருதிற்று? அந்நாளையென்னும் பொருளைத் தருமாலோவெனின், பினனுஞ் "செய்தநாட்டொட்டு,, என்று கூறுதலானும, அஃது நின்ற நிலைகளத்தானப் பொருட்குப பொருததமினமையானும, அதனகட்டநதே றறேசாரத்துக்குப பயனினமையானும அங்ஙனங் கொளவதமையாது. அசைசசொற்களாககொளளின், அவைசெய்யுள் வழககாமன்றி யிதுபோலபபொருத்த மினமையாய்பபரவைவழககாதலினமையின அதுவுமேலாது. வினைபபொருளைத்தருங் குறிபபுவினைசசொலலாகக கொணடாலோவெனின, அப பொருளமைதிககேறபச சிலசொறகளைபபிரயாசததோடு அவாவிசிற்றலான் அவவாறுதலும, ஏனைவேறு விதத்தாற பொருந்துதலுமரிதேயாயவிட்டது. இதனால நீரதனை யொருபயனுநதராதவழி யெடுத்தாணடது அந்தகனகைபபட்ட அரதனமே போலும.

இதுநிற்க, "சிலைவடிவாற்செய்த,, என்பதில்வடிவாலென்பதன் பொருளெனனை? கருவிபபொருளெனனின, கருவிபபொருளாவது வினைமுதற றொழிறபயனைச்செயபபடு பொருட்கணுய்ப்பதாகலின வினைமுதற் றொழிறபயனாகிய உருவந்தோன்றுகையடைநத செயபபடு பொருளியாது? சிலையென்னின, சிலையெனபது செயப்படு பொருளோடொற்றுமையுடைய முதறகருவியாகலின் காரணத்தைககாரியமாகக சொளளல் மாயககுச் சகத்துமாதானமெனபது போலாம. அற்றனறு, வடிவால் என்பதே செயபபடுபொருளெனனின, முன்னர் அது கருவிபபொருளையுணர்த்திற்றெனறும, பின்னர்ச் செயபடுபொருளை யுணர்த்திற்றென்றும முரணி "மூனறாவதனுருபாலானொடொடு, கருவிகருத்தாவுடனிகழ்வதனபொருள,,

என்னுஞ் சூத்திரக்கருத்தவலப்பட்டொழிய நும்மடமையைக் காட்டியவாறாம். இங்ஙனங்கூறியவாற்றால் செயப்படுபொருளை யுணர்த்தாத ஆல உருபைக்கருவிப்பொருளுணாததுமாறுநிலை யெனபதனைகண்சோபபதே முறைமையாம. ஆல் உருபிவ்வா ற்றுழிதலால வடிவென்பதேசெயபபடுபொருளென்னின்,அது வும பானையாகியவடிவோ, சட்டியாகியவடிவோ என்னு மிகழ் ச்சிக்கேது வாககலானும, அஃது நின்றநிலைக்களத்தான்வேறு பொருள்குறித்து விபரீததைப்பயத்தலானும் பயனறியாது உருபைபபெயர்பபாற்படுத்து வேற்றுமை செய்தநும்புலமையி ருநதவாறு புன்மையேயாம்.

மேலிரண்டாம்பாகத்தில், "இவ்விதியைப் பெரியபுரா ணம், உபமன்னியம, அகத்தியம, சிவரஹஸ்யம, இதனுள் சொல்லாது விட்டது "இறந்தது விலக்கலென்னுமுத்தி,, என் று அழுவாத இலக்கணபபுலவரே! இறநதது விலக்கலென்ப து முறகாலதது வழங்கியவிலக்கணங்களுள் பிறகாலத்து வ ழங்காமற்போனதை நீக்கலென்பதேயாம. எஙஙனமெனின, "னனவெனபுள்ளி முன்யாவு ஞாவும, வினையோரனைய வென் மனாபுலவா,,— என்னுஞ சூத்திரத்தால் ணகாரனகாரவீற்றி ன்முன்யகரமுதல் வினைச்சொல் லொன்றேவரின், அவண் யகரத்துக்கு ஞகரமொகுமென வாசிரியாதொல்காபபியருரை த்தவாறே "மண்ஞாத்தகோட்டமழகளிறுதோன்றுமே,, என் றும்"பொன்ஞாத்ததார்பபுரவிபரிகுமே,, என்றுமவருமவ ற்றி னமைந்தமண்ஞாத்தபொன்ஞாத்தவென்னு மிமமொழியிடைப போலிகள் அக்காலத்துவழங்கிப பிற்காலதது வழங்கிவராமை நோக்கித் தொலகாபபியத்துககு வழிநூல் செய்யபபோந்தந னூலார், "செய்ஞ்ஞின்றநீலமலாகின்றதிலசிறறம்பலவ ன், மைஞ்ஞின்றவொண்கணமலைமகளகண்டு மகிழ்துசிறகு

நெய்தனின்றெரியும் விளக்கொத்த நீலமணிமிடற்றான், கை ஞ்ஞான்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதெ ன்னே,,— என் றருளிய அப்பர்சுவாமிகள் திருவாக்கால மைந்த செய்ஞ்ஞின்ற, மைஞ்ஞின்ற, என்று மிம்மொழியி டைபோலிசனொருவாறறுற சிலாககொபபமுடிசலினிவற றை "ஜ்ஞானயவவழி நவவொடுசெலவழி, ஞஃகானுறழுமெ ன றருமுளரே,, என்னுஞ் சூததிரததில பிரன்கோட்கூற லென்னு முததியாற றழுவிக்கூறி, அவறறையொன்றினமு டிநதவனினமுடிந்தலென்னு முததியானுநதழுவாது இ றநதது விலககலென்னு முத்தியினுலேயே அறவேகூறுதுவி டுத்தார். இவவுணமையையறியாது அடியார் மாந்ரியங்களை யுணாசதுநத சிவரஹஸயமுதலானவற்றுள மேலவிதியை நீ ரெடுதாளவநதது நுமதபாண்டித்ய பிரகடனமேயாம.

இவவிசாரததால் யாதாமொருநூலிற் கூறியதோர்விதி யை அதுவழங்காமை நோககிபபினனர் வழிநூலார் விலக்கி விடுதலே இறநதது விலக்கலென்னுமுததியினபொருளுமபிர யோசனமுமாக வெளிப்பட்டதனால், நீர்காட்டிய மேலுத்தி நு மது சிஙகதாபனததுககிடம பெறுதாயிறறு. எஙஙனமெனி ன, சிவபெருமான் உமாதேவியாருககுச சிவரஹஸயத்தைக கூறுவதறகு முன்னா சுவாமி சிங்கமாகவநது அபபரைவிழுங்கி ரென்று எநதநூலிறகூறபபட்டுள்ளது? யாதாமொருநூலிற கூறபபட்டதெனபீராயின், அதுசிவரஹஸயத்தில விடபபட் டமையால் யாதாமொருநூலெனபதும இறந்ததுவிலக்கலென னுமுததியால்கழிககபபடுமே! இஙஙனமாகவும, மீணடுமதனை நீ ரெடுத்தாளவந்ததெனனபேதமை? இறநததுவிலககலென்னு முத்தியால் சிவரஹஸ்யமாதிகளில்விலககியசிங்கத்தை நீர்கூற வநதது வேறெநதயுத்தியாதரவைக்கொண்டு? இறநததுதழுவ

லென்னு முத்தியென்று கூறுவீர்போலும். ஐயோபாவமே! இனியொருபுதுஇலக்கணமாவது கற்பித்து, அதிலிவ்வரியவிதியை நுழைப்பீராயின் உமதுசித்தாந்தம் நிலைக்கும்! நிலைக்கும்! இதனால் சிவரஹஸ்யத்துக்கு முன்னொருநூலுண்டென்பதும், இறந்ததுவிலக்கலென்னு முத்தியால் சிவரஹஸ்யமாதிகளில்சிங்கம்விடப்பட்டதென்பதும் நுமதறியாமையைக்காட்டுமே பேய்க்கூச்சலாயிற்று.

இதுநிற்க, உபமன்னியம், அகத்தியம் என்று நீர் காட்டியநூல்களியாவை? உபமன்னியர் செய்தநூல் உபமன்னியமென்றும், அகத்தியர் செய்தநூல் அகத்தியமென்றுங் கொண்டுமயங்கிக்கூறினீர். இம்முனிவர்கள் அடியார்கள் சரித்திரத்தை மஹரிஷிகளுக்குணர்த்திய வுண்மையை இவர்கள்பெயரால் உபமன்யுபக்தவிலாசம், அகஸ்தியபக்தவிலாசம் என்றுஸ்காந்தத்திற்கு உபபுராணங்களாக வியாசர்செய்தாரென்பதையறியாது இவர்களையே நூலாசிரியர்களாகவெண்ணி உபமன்னியம், அகத்தியம் என்று நீர் பேரிட்டழைத்தவாறு என்ன கொடுமை? அகத்தியமென்பது அகத்தியர்செய்த வோரிலக்கண நூலென்பதனையுமறியாது, அதனுமா சிங்கத்துக் கிடந்தேடி யலுத்துக்கழித்தீரே! பாவம்! பாவம்!! இம்மட்டோ, பெரியபுராணம், உபமன்னியம், அகத்தியம், சிவரஹஸ்யம் என்னுமெண்ணலும்மைத்தொகைப்பன்மைப்பொருட்கது நிற்றலின்வற்றைச் சுட்டிடைப்படுத்தியுணர்தலும்போது இவற்றுளெனப் பலவின்பாற்படுத்துணர்ததவிதியாகவும், இதனுளெனவொன்றன்பாற்படுத்துணர்த்தியதெவ்விதிநோக்கியோ அறியேம். ஒருமை பன்மைமயக்கறியாதுழலுமூமரே! உமதிலக்கணப்புலமையினமைந்தபுத்திநுட்பமஉலகக்கைகொழுந்தெனபது திண்ணம்! திண்ணம்!! "விஞ்சசுட்டிடனும வேறுமாம்பொரு, ளாதி

யுறுதுச்சுட்டிணையாய்த, மொன்றனெண்ணின்னனவொன்ற ன்பெயரே,, என்றும், "மூன்னரவவொடுவருவையவ்வுஞ்சுட டிறு வவ்வுஙகள ளிறுமொழியு, மொன்றலெண னுமுளளவி ல்ல, பலல சில்ல வுளவிலபலசில,வின்னவுமபலவின்பெயராகு மமே,, என்றுமவருமிந் நனனூற் பெயரிய நருத்திரஙகளையினி யாவது பாடஙகேட்டுத் தெளிவீராக.

இன்னனபலவாய் நிரமபிக்கிடக்குங்குற்றங்களையாராய பபுகின, உமதுபத்திரிகையினறபாக முந்தோராது கணடிககப பட்டொழியுமெனறஞ்சி யிவவளவில் விடுத்தனம். சிஙகவசங் கதத்தை மறுககத் தொடஙகியயாமஉமதிலக்கணபபுலமையை மீணடு விரித்துக்காட்டிய தென்னையெனின, நீர கூறவநத சி ஙகதாபனததுககு இறநதது விலககலெனனு முத்தியொன் றைககாட்டி நுமதிலககண பாண்டித்யப பிரகடனஞ்செயயத் தொடஙகினமையின் அதிலுமக்குளள விசாரமிவவகைத் தெ ன்றியாவருமறிந்து மயங்காவணணமேயாம்.

இனிச சைவசம்பிரதாயங்களைத் தழுவிப பேசவல்லே மெனறுவெளிபபட்ட நுமதுபுலமறிவாணமையையச சற்றுவெ ளிபபடுததுவோம.சைவசமபிரதாயங்களைபபேசவல்லவா என பதில்பேசவலலவாஎன்பது,வெளிப்படையால பிறருககுச்சொ ல்லவல்லவாஎன்று பொருள்தநது குறிபபால அநுட்டிககவலல வரல்லாஎன்பதையுணர்த்திநின்றது. தழுவிஎன்பது, வெளிபபு டையால் சிவஞானத்தமாய்ப பிறருக்குச செல்லுதறபொருட்டுப பிறாகோளாகிய சைவத்தைததழுவுகின்றவரென்றுபொருள தநது குறிப்பால் அனனியசமயியென்பதனையும, சிவதீட்சாவி சிட்டத்தால சைவாசாரத்தை யடையாதவரென்பதனையு முண ர்த்திநின்றது. இவ்வாறு விபரீதத்தைப பயபபதாகிய அவ்வா

இக்கப்பட்டப்பெயரை நுமக்களித்தவரியாவர்? ஐயோகலிமாட்சியே! சிவனடியார்க் கேவல்பூண்டொழுகும் இன்னுன்என்று திரிந்து காலங்கழிக்கக்கூடாதா? சிவபுண்ணியங்கிட்டுமே! புகழைவிரும்பியபுண்பட்டிழிந்தபுலவரே! இனியாவது அடங்கிவாழ்வீராக.

இம்மட்டேதொலையாமல் "புராணிகர்,,என்னும்பெயரையுமதுசொந்தமாக ஆண்டுவருகின்றீரே! நீர்புராணிகர்பட்டம் பெறறதுபோதும போதுமென்று சொல்லுமபடி "அசம்பிரதாயநிரசனம் "அஞ்ஞானதிமிரபாஸ்கரம்,, என்னு நூல்களில சைவப்பிரகாச சமாஜீயா வட்டித்திருப்பதுபோதாமல் இன்னும் விருமபுகினறீரபோலும. சென்னையில் ஷை சமாஜத்தலைவ ரில்லாத சமயம்பாாத்து நீா ஏகதேசமாயசசோதத சபையில் வெளியிட்ட வழுவாசகதிமிரததில ஓதுகின்றவர் ஓதுவார், அவதானஞ்செயபவர் அவதானிஎன்று வருமா போல் புராணஞ்சொலபவா புராணிகரென்றுவருவதாய் நீர் காட்டிய நியாயஙகளா ஷை சமாஜத்தாா வெளியிட்டபாஸகரத தில் தேயநதொழிநதனவாகவும், ஒன்றும அறியாதவாபோல் நீரதனை மீணடுமீணடும விடாதுபறறிவருவது என்னமதிமயக்கமோ அறியேம.பிரமோத்தரகண்டததில்; "இனனதேயருமிபபிரதோடமென்ன யாமவழுத்துதற்கெளிதோ, அன்னவா கனனும் கலுழவாகனனு மறிவதன றதனுடைபபெருமை, பன்னகாபரணனபூசையினிதுபோற பலநதரும் பூசையின்றென்னு;முன்னை நூனமுழுது முணாநதவனமொழிந்தான் முனிவராரனைவருமகிழ்நதாா,, எனனும்வாககியத்தில் "முன்னை நூன்முழுதுமுணர்ந்தவன,, என்று சூதமுனிவரை முறறுணர்ச்சியுடையாராககூறி "முனிவரரனைவருமகிழ்ந்தாா,, என்று

அவரிடத்துப் புராணங்கேட்குமதிகாரிகளாக நைமிசவனமுனிவர்களை விதந்துரைக்கப்பட்டது.ஈதிங்ஙனமாகவும், உம்முடையபுத்திதெளிவும், கல்விநுட்பமும, புராணத்தேர்ச்சியும் வெட்டவெளியென்பதுயாவருமறிவார்களே! "பிஞ்ஞகன்,, என்றால் மயிலிறகைச்சூடினவனென்றும்,அதுதபமிபிரதிக்ஞையுடையவனென்றுமபிரசங்கித்து,கங்கையெனறால்;—கம்சலமானது,கை-கையிடததுஎன்று தாதுஉறபத்தியுடன்உமாதேவியார் கையிலேசலமபிறந்தமையால் வந்தபெயராகுமென்றுகம என்னுமவடசொலலையும,கையென்னுந தமிழ்ச்சொல்லையும்புணாத்திபபொருளறியாதுபுலம்பியும்வரும வழககுடையீரெனபது அனுபவசித்தமாமே! இன்னும்,திருவிளையாடறபுராணம, மாமனாகவநது வழககுரைததபடலத்தில் "ஒருததிநாலொருத்திக்கிருதவொருமகனிவனுந்தேறுங, கருத்திலாசசிறியன்,, என்று வருவதில்"ஒருத்திநான்,, எனறமையால தனபதிசெட்டியாருடையதங்கைபுருஷனிழந்தகைப்பெணணென்றும்,"மாதுலராகியந்தோரா மருகனைத்தமபின்வந்த, தாதுலராதகோதை தன்னொடுநதழீஇ,,என்று வருவதில் "தாதுலராதகோதை,, என்றமையால் இளநகைம்பெண்ணென்றும்விபரீதபபொருள்கூறிப புராணமுழுதும்பபடியே அபாததஙகளால் பிரசஙகித்துத்திரிகின்றீரெனபதும பிரத்தியட்சமாமே! இபபடிப்பட்ட அவலட்சணத்தைப பரமாபதவாக்கியமாகத் தெளிவின்றிகேட்டுமகிழுமதிகாரிகள தாமமுமிதனாலே வெளிபபடடதனால் சூதமுனிவர்க்குரிய புராணிகானனுமபெயரை யுரிமையாகவேகருதிநீர்வகிப்பதும,உம்முடையமாணாக்காகள அந்தபபட்டபபெயரால உம்மை அருமைபாராட்டியழைபபதும்குருபன்னியைக் குருவியென்றழைகக நியாயங்கற்றமூடர் கூற்றிலெணணப்படுமென்க. "சிதமதியபிளளை வெளளையமுதஙகாலுஞ் செஞ்சடைமைக்கருமிடற்றுப பசியசாயன், மாதுவளரொருபுறத்து

கீறுபூத்த மாணிக்கமலையனைய வருணமேனி, நாதனது சரித்தி ரத்தின்மேன்மையின்னு நவில்வனெனத் தவமுனிவரெவருங் கேட்பச், சூதனெனும்புராணமுனி மறைகளுன்குஞ்சொன் னமுனியடிதொழுது பினனுஞ்சொன்னான்,, என்னுமவாக்கி யத்தில், "சூதனெனும் புராணமுனி,, என்று வந்ததைநோக் கில் சூதாஎன்பதும, புராணிகர்என்பது மொருவரையேகுறித் துநின்றது. இது சிவனென்னுமுமைகேள்வனென்பதுபோலா ம. சிவனென்றாலும், உமைகேளவனென்றாலும் மொருவரை யேபற்றி யெபபடியன்யத்ரா இடம்பெற்றதில்லையோ அபப டியே "சூதரென்றாலும், புராணமுனிவரென்றாலு மொருவ ரையேபற்றி யன்யத்ராஇடமபெற்றதில்லை. "மறைகளுன்குஞ் சொன்னமுனியடிதொழுது" என்பதில்மறைகளுன்குஞ்சொ ன்னமுனியென்பது'வேதமுனியெனறுபொருள்தந்து புராண முனியாகிய சூதாவேதமுனியாகிய வியாசரை வணங்கியென் றுபொருளகருதுமாறுவெளிபபடும். ஈணடுவியாசரெனும்வே தமுனியென்றதுவேதமுனியென்னும்பொருளைத்தரும மறை களுன்குஞ்சொனனமுனியென்றமாத்திரத்தானேயெப்படிவி யாதமுனிவ ரொருவரையேபறறி யன்யத்ரா இடம்பெற்றதில் லையோ அபபடியே புராணமுனியென்றுயாண்டு யாண்டு யா யாராவாய்ப்பட்டுவரினும்சூதமுனிவ ரொருவரையேபறறியன்ய த்ராஇடம்பெறுமாறுபாதிக்கபபடும. இவ்விசாரத்தால் வேத ங்களைவிளக்கினவா வியாசரென்றும்,புராணங்களைவிளக்கின வாசூதரென்றும்பெறப்பட்டு,வேதவியாசா-சூதபுராணிகர்என் றுவழங்கிவருமாற்றால்அரசன்மணிமுடியை யம்பட்டனொருத் தன்கவர்ந்து தன்னதாகப்பாவித்து மகிழ்வதுபோல் யாம்புரா ணிகர் யாம் புராணிகர்என்று லஜ்ஜைகெட்டுத்திரியு முமதுசந் மத்தைவெறுத்து இனியாவது பிழைக்கும் வழிதேடுவீராக.

ஏ அசந்சைவரே! யாமிதுகாறும் விவகரித்துவந்த நியாயங்களால உமது சிங்கக்கூச்சலுக்கு இனியிப்புதுவை யிடந்தராதென்பதையுணர்ந்து எந்தத்தெருத்திண்ணையிலாவது இடந்தேடிக்கொண்டு சிவனமடக்கவேண்டிய முக்கியவிருத்தியைநாடி உமக்குக்கைவந்த எந்தபுராணத்தையாவது உள்ளவாறு பிரசங்கித்துக்கொண்டு காலங்கழிப்பீராக. இதனைவிட்டு யாம பேசவல்லேமென்றும, யாம விளங்கப்பேசுஞ்சபைக்குயாவரும வரவேண்டுமென்றும் வீணடம்பத்தால் வெளிப்பட்டு ஏன அவமதிப்புண்டாகின்றீர்? இதனால நீரடையும்பயன்யாது? சென்னைக்கல்விமடத்தில் சபைசேருகிறதினத்தில அச்சபைசேராதவண்ணந்தடுப்பதற்கு நும்மனோபெயரால நீா வெளிப்படுத்திய ஆபாசபத்திரிகைக்குப பதில்அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த அவகாசமில்லாமையால ஷை சமாஜீயா உடனே கையெழுத்துப்பத்திரிகையாய் நும்மனோர்க கனுப்பிவிட்டுச சபைசோந்த அன்றுமாலையில யாவருமறியும்பொருட்டு வாசித்துக்காட்டிய பத்திரிகையொன்றீண்டு வரைந்துவிடுமாறுகண்டுநாணுவீராக.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தகுரவே நம:

கோ-திருத்தொண்டா சபையைச்சேர்ந்த சீ-வெங்கடாசலமுதலியார. கோ-னே-கன்னியப்பாசாரி. சே-உருத்திரபபாசாரியாகிய மூவருக்குமறிவிப்பது.

சென்றமீ-கய-உயில்கல்விமடத்தில் நாங்கள்சேருஞ்சபைக்கு அசம்பிரதாயங்களைப்பேசவல்ல பொ-சுந்தரப்பிள்ளையை வரும்படி நேரே அவருக்குப் பத்திரிகைமூலமாய்த் தெரி

வித்தராகு அவரைமறைத்து நீங்கள் வெளிப்பட்டது ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!!.

மேற்குறித்த சபைசேருவது இன்றையதினமென்று நீங்களறிந்திருந்தும் அறியாதவர்போல் இன்றைக்குஎங்களுக்கு பத்திரிகையெழுதிவிடுத்தது உங்களபிமானசிஷ்யரானதைத் தக்காப்பாற்ற வழிதேடினவர்களாகக் காணப்படுகிறது.

ஷ பத்திரிகையிலவாத விஷயமாக நீங்களிப்போது குறித்தவைப்பாடுகளெல்லாம் நாங்கள் முன்னமேயேகேட்டுப்பத்தில பெருமையால நிஸ்பிருஹமாகச்சமிர்த்துவிட்டதானதையால மீண்டுமவ்விஷயத்தைப்பற்றி உங்களுக்குத்தரமெழுதுவதெங்களுக்கவசியமன்றும்.

நாங்களின்றைக்குச்சபைசேருகிறவிஷயத்தில்உங்கள் பிரசங்கியாருக்கு இரண்டு பத்திரிகையெழுதிவிடுத்தமைக்குப் பதிலுரைக்கவேண்டியவரவராயிருக்க நீங்களெழுதிவிடுத்தது ஏதுக்கோவறியேம்.

சதுச்சாஸ்திர பண்டிதராகிய பிரம்ஹஸ்ரீ தி-மஹாலிங்கசாஸ்திரிகள்,சைவசம்பிரதாயங்களை நன்குணர்ந்தம-ா-ா-ஸ்ரீ புரசை,அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரவர்கள் முதலிய பெரியோர்களின்று சபைசேருவராகையால் அப்பெருஞ்சபையில் உங்கள்பிரசங்கியார் நேரேவந்து அவர்களுக்கு முன்பாகத்தமது சித்தாந்தத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்ளும்படி நீங்களவர்க்கு அறிவிப்பதே உங்களுக்குப் பெரும்பிரயோசனமாம்.

இங்ஙனம்,

யுவ௵- சித்திரைமீ௴-கஉ } சற்சம்பிரதாய சீலர்க்குத் தொண்டுபூண்டொழுகும்

திருவல்லிக்கேணி சைவப்பிரகாச சமாஜீயர்களாகிய

நல்-சுப்பிரமணியமுதலியார்

மீ-பொன்னம்பலஉபாத்தியாயர்.

என்னுமிப்பத்திரிகைச்சான்றுனே நீர் யாவருக்கும் விளங்கப்பேசவல்லீரென்பது வெட்டவெளியானசால உம்மை யாம் வலிந்தெதிர்த்து வாதசபைக்கழைப்பது கூடாமையாயிருக்கின்றது. உமது பேராற்றலைக்காட்டவேண்டி நீர் சபைசேர்த்து அங்கு எம்மைவரிப்பின் யாமும், எம்மவர்களும் வருதற்குப்பின்னிடையேம்! பின்னிடையேம்! இன்னும், திருவல்லிக்கேணி சமாஜத்து அடியவர் திருக்கூட்டத்தவர்களையும் இங்கு வரும்படிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். இங்குநின்று பேசும்! பேசும்!! வாதசபையென்பது நீர் காட்டித்திரியுஞ்சித்திரப்படமல்லவே! கல்விகேள்விகளில் சிரமப்பிய விவேகிகள் பலர்கூடப்பெறுங்கழகமாமே! அங்கே நும துஜபமெனனசாயும்? படிப்பாளிகளல்லாதசாமான்யர்களைவஞ்சித்துச் சண்டப்பிரசண்டமாயப்பிரசங்கித்து மகிழ்கின்றபுலவரே! உமதுவீணசெருக்கலைமாற்றிப்பழிபாவங்களுக்கஞ்சிப் பெரியபுராணத்திலுள்ளவாறு பிரசங்கித்து வருவீராயின் உம்மையாவரும் விரும்புவார்களே! யாமும் அங்குவந்துகேட்டு மகிழ்வதிலியாதொரு தடையுமிராதே கற்றுணர்ந்தவராயினும், கல்லாதவராயினும் சிவநாமங்களை அன்போடு சொல்லுவாராயின், எத்திறத்துமேலோர்களும் விரும்பிக்கேட்பதுகடனாமே! இவ்வுண்மைகளைத்தெளிந்துஇனி யாவதிப்படிப்பட்ட விபரீதங்களின் முயலாது சிங்கம் சிங்கம் என்று இரவும்பகலும் பித்தந்தலைக்கேறிப்பிதற்றித்திரிவதை விட்டுச் சுகித்திருப்பீராக.

ஸ்ரீவாகீசகுருசரணாரவிந்தார்ப்பணமஸ்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

—※—